

**[Kaj Poulsen]**

side ikke har kunnet føre en sådan politik, at alle danskere, der ønsker at have et arbejde, har det, så må vi prøve at kompensere, således at ingen falder igennem systemet og kommer ud af arbejdsmarkedet, medmindre de selv har et ønske om det. Det er hovedsagen for os, når vi diskuterer disse spørgsmål, men 26-ugers-reglen vil bestå.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Estrup (RV):**

Jeg synes, det var tilfredsstillende at høre hr. Kaj Poulsen så klart understrege, at 26-ugers-reglen var et fast led i det arbejdsmarkedssystem, vi kender. Det er jeg glad for at høre.

Jeg synes også, at det bør understreges, at når jeg ønskede en dispensationsregel indføjet, var det en konsekvens af, at man faktisk suspenderer 26-ugers-reglen for dem, der ikke har optjent timer nok i et arbejdstilbud. Det kan jeg forstå, og det argumenterede jeg selv for som en pragmatisk løsning nu, hvor man er ved at afskaffe de lave dagpengesatser. Men så må det også være naturligt, at man samler de andre op, der er kommet i klemme i systemet, og jeg går ud fra, at jeg kan opfatte hr. Kaj Poulsens indlæg som et tilsagn om, at det vil Socialdemokratiet også være med til.

(Kort bemærkning).

**Lilli Gyldenkilde (SF):**

Det er ved at blive en interessant diskussion, for vi kan jo meget vel risikere at komme i den situation, at det, vi tror er en forbedring, nemlig at graduerede dagpenge ryger væk, bliver en forringelse, for når man holder så stædigt fast i 26-ugers-reglen og nu har indgået et forlig, hvorefter man kun kan få ét ekstra jobtilbud i det år, hvor forliget gælder, hvilket hr. Kaj Poulsen har gjort opmærksom på, kan vi meget vel komme i den situation fremover, at de, som ellers skulle have været på graduerede dagpenge, ryger ud af systemet, fordi de ikke kan få flere jobtilbud. Det er formentlig ikke det, der ligger i det, hr. Kaj Poulsen siger, når han holder så stædigt fast i 26-ugers-reglen. Jeg må vel stadigvæk forstå det derhen, at Socialdemokratiet er interesseret i, at vi får yderligere udvidelser på jobtilbudsordningen, også ud over, hvad der ligger i dette forslag, for ellers ryger de folk, der tidligere skulle gå på graduerede dagpenge,

helt ud af systemet. Det bliver konsekvensen, og det gør det, uanset hvor meget hr. Kaj Poulsen ryster på hovedet. Det er, fordi man ikke tænker langt nok. Det siger sig selv, at når forlænget dagpengeret går væk – og jeg kan se, at arbejdsministeren forstår det – og der ikke er mulighed for yderligere jobtilbud, så falder folk da for 26-ugers-reglen, og så bliver de faktisk ringere stillet – nogle af dem i hvert tilfælde – end hvis de var kommet på graduerede dagpenge. Og det er vel ikke det, der er meningen. Hr. Kaj Poulsen må bekræfte, at den stædige fastholdelse af 26-ugers-reglen har denne konsekvens, hvis man ikke også stædigt holder fast på, at jobtilbudsordningen skal blive ved med at fungere, også anden og tredje gang.

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Nu er det selvfølgelig nemt at sætte spørgsmålstegn ved hensigten med de aftaler, der er indgået, men i teksten både i forslaget og i de aftaler, der er indgået med regeringen, står der faktisk, at ingen skal forlade arbejdsmarkedet, medmindre de selv ønsker det, og det er baggrunden for, at man igen skal have nye jobtilbud. Det var faktisk også det, jeg sagde i mit indlæg, men man kan selvfølgelig godt begynde at sætte spørgsmålstegn ved det.

Det, jeg satte spørgsmålstegn ved i det, ministeren foreslår, var, at nogle ganske få personer ville kunne falde igennem systemet, fordi vi i lovforslag nr. L 161 har en dato, der hedder 1. oktober og ikke 1. januar. Jeg spurgte ministeren, om det er nogle ting, der vil kunne klares, for jeg regner med, at den beskrivelse, ministeren har givet i forslaget, står til troende, nemlig at ingen må falde igennem systemet og komme ud af arbejdsmarkedet, medmindre de selv ønsker det. Det er det, der hentyder til, at 26-ugers-reglen opretholdes, og så er der ikke alle mulige andre historier i den sag.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Estrup (RV):**

Fru Lilli Gyldenkilde har fuldstændig ret i at rejse spørgsmålet, for hvis man ikke sætter noget andet i stedet og blot lægger vægten på 26-ugers-reglen, er vi ganske rigtigt tilbage i et system, hvis arbejdstilbud er begrænset til ét, og hvor man altså derefter ikke har anden vej end